

[Miljøministeren]

Jeg kan ikke sige, at jeg beklager, at jeg ikke kan bekræfte hr. Thorndahls spørgsmål. Jeg kan sige, at jeg glæder mig over at kunne sige nej til spørgsmålet. Men lad mig alligevel give en forklaring på, hvorfor jeg siger nej.

Om sagen om motel Krik Vig kan jeg sige, således som det også blev nævnt af justitsministeren, at anklagemyndigheden nu efter miljøministeriets begæring har rejst tiltale mod Sydthy kommune for overtrædelse af by- og landzonenloven og har nedlagt påstand om en bøde på 75.000 kr. Så længe straffesagen verserer for domstolene, finder jeg det ikke rigtigt at kommentere sagen her.

Om sagen fra Silkeborg, som også blev nævnt af hr. Thorndahl, kan jeg oplyse, at bygherren havde opført en række tilbygninger til et helårshus uden at søge om byggetilladelse og zonenovstilladelse. Udhuse var til brug for en erhvervsvirksomhed på ejendommen, som også var sat i gang uden zonenovstilladelse. Amsrådet stillede krav om, at erhvervsvirksomheden ophørte på ejendommen, fordi amsrådet ud fra sit lokalkendskab mente, at bibeholdelsen ville være i strid med by- og landzonenloven. I konsekvens heraf blev det krævet fra amsrådets side, at alle bygninger, der var opført til brug for erhvervsvirksomheden, blev nedrevet.

Miljøministeriet fandt imidlertid, at nogle af tilbygningerne ikke gik væsentligt ud over, hvad der er normalt i tilknytning til et helårshus. Dermed var der ikke baggrund i zonenovens formål for at kræve disse bygninger nedrevet. Det modsatte var imidlertid tilfældet med de to resterende udhuse.

Jeg mener ikke, at man, således som spørgeren gør, kan generalisere ud fra to vidt forskellige sager. Tilfældet er jo det, at sager, hvor der er tale om en overtrædelse af by- og landzonenloven, afgøres ud fra konkret vurdering af en bred vifte af faktiske omstændigheder, og at resultatet ikke entydigt eller automatisk bliver et krav om nedrivning.

Thorndahl (FP):

Ministeren besvarede spørgsmålet med et nej, og det kan man selvfølgelig altid sige. Ministeren fremhæver, at der er tale om to vidt forskellige sager. Jeg er enig i, at den ene er en stor sag og den anden er en lille sag, men begge drejer sig om overtrædelser –

det er dér, fællesnævneren er – af by- og landzonenloven, hvor man i hvert fald ikke kan sige, at sagen fra Silkeborg kommune er af mindre principiel rækkevidde end sagen om motel Krik Vig i Sydthy kommune.

Det, vi oplever i to i den henseende meget sammenlignelige sager, er to helt forskellige afgørelser. I det ene tilfælde, hvor det drejer sig om den lille bitte lovovertrædelse, kommer der et nedrivningskrav. I den anden sag, hvor det drejer sig om meget voldsomme lovovertrædelser, siger man fra ministeriets side: det kan vi altså ikke klare, vi sender sagen til anklagemyndigheden. Det ligger helt klart inden for ministerens forvaltningsområde at statuere nøjagtig den samme afgørelse på nøjagtig eller i hvert fald principielt samme former for lovovertrædelse.

Jeg synes ikke, ministeren i praksis demonstrerer, at han kan tillade sig at svare nej på det spørgsmål, jeg har stillet.

Jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at det, jeg først og fremmest ønsker, naturligvis er lighed for loven. Jeg betragter det som ret uvæsentligt, på hvilket niveau man tilvebringer denne lighed for loven.

Der er talt om, at ministeriet har krævet nedrivning af 30 pct. af enfamiliesboligen i Silkeborg kommune. Hvis man vil forsøge på at argumentere for, at der ikke er sket en meget grov forskelsbehandling i de to sager til fordel for den store lovovertrædelse i Sydthy kommune, må det vel være sådan, at nedrivningskrav ud fra de økonomiske betragtninger, som man kan gøre gældende, så må være relative i forhold til den enkelte ejendom. Det vil sige, at det er rimeligt at spørge ministeren – hvis der skal være hold i ministerens argumentation – om man ud fra en forvaltningsretlig lighedsbetragtning kan stille et krav om lovliggørelse af motellet gennem en delvis nedrivning, i hvert fald af op til 30 pct. af motellet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg glæder mig over, at ministeren i dag svarer ganske klart nej til, om der skal ske forskelsbehandling. Men jeg bliver desværre nødt til at erindre om det svar, miljøministeren gav mig den 14. august i år. Dér siger ministeren:

»Hvorledes der skal reageres, afhænger af en konkret vurdering af en række momenter.